

TEMAHÆFTE:

SOCIALT ENGAGEMENT

GUDES RIGE OG SAMFUNDET

Hvad er det Gud kalder os til at gøre i denne verden? Hvordan hænger teologien om Guds rige sammen med vores engagement i samfundet?

HAPPYHAND I AALBORG

I Aalborg er der en HappyHand-butik. Foruden at rejse penge til nødhjælpsprojekter, er det en fantastisk måde at komme i snak med mennesker i byen.

2.G I RWANDA

Studieturen for os 2.g'ere på Vejlefjordskolen var betydelig anderledes det år. Vi var nemlig gået sammen med ADRA for at vores studietur skulle blive noget lidt andet, end hvad det normalt er.

#04

#06

#10

SEKSUALITET, SABBAT OG SUNDHED

Med dit kendskab til Adventistkirken, hvad ville du så beskrive som vores mærkesager? Hvad hører du os snakke mest om? Hvis Gud irttesatte os i dag, hvilke områder ville han så fremhæve?

Efter Gud udfrier israelitterne fra Egypten, leder han dem til Sinai, hvor han åbenbarer for dem, hvem han er, og hvordan de skal leve. Han giver dem love og regler, fordi efter 400 år som slaver er det nødvendigt at skære ud i pap, hvordan de undgår at blive det igen. Gud har givet dem deres frihed. Nu ønsker han, at de skal leve som frie mennesker, skabt i hans billede, og at andre folkeslag skal lære ham at kende, gennem dem.

"Den fremmede må du ikke udnytte eller undertrykke. I var jo selv fremmede i Egypten. Enken og den faderløse må I ikke behandle hårdt"
(2 Mos 22,20-21).

Dette er en af befalingerne, som de får i deres tid ved Sinai. Gud fremhæver "den fremmede, enken og den faderløse". Hvorfor netop de tre grupper? Hvorfor netop det fokus?

ENKEN OG DEN FADERLØSE

Noget af det sværeste som menneske, i den uretfærdige verden vi lever i, kan være, at tro på en kærlig Gud med al den ondskab og undertrykkelse, som vi er vidner til. Så hvis du mister din ægtefælle på Moses' tid, hvor manden var forsørgeren, bliver enken fremhævet, fordi det i den kultur og tid bliver endnu mere væsentlig for andre at tage sig af hende.

Jeg har tit tænkt på, hvordan det kan være, at på trods af, at min bedstefar døde, da min far kun var 10 år gammel, så sidder han alligevel i et klasseværelse år efter år og fortæller unge, at Gud elsker dem. Min bedstemor blev enke, og min far blev faderløs, men min onkel, som ellers skulle til at søge arbejde, valgte at blive hjemme og køre gården videre, for at forsørge sin mor og tre yngre brødre.

DEN FREMMEDE

Hvis Guds tanke var, at Israel skulle være et lys for andre folkeslag, så var det uundgåeligt, at der ville være fremmede, som boede blandt dem. Mennesker, som ville forlade deres land og deres folk (ligesom Ruth), fordi de også ønskede at følge Gud i Himlen i stedet for andre guder. Faktisk, var der allerede fremmede hos dem, nemlig egyptere, som var flygtet sammen med dem, fordi de også troede på Gud og havde smurt blod på dørstolperne. Gud minder dem om, at de selv var fremmede, og hvordan de blev behandlet, sådan at de må huske, at de skal være anderledes.

"Dette siger Herren: I skal øve ret og retfærdighed og befri den udplyndrede fra undertrykkeren; I må ikke udnytte den fremmede, den faderløse og enken; I må ikke øve vold og ikke udgyde uskyldigt blod på dette sted" (Jer 22,3).

Hundredevis af år senere får de dette budskab fra Gud gennem profeten Jeremias. De har åbenbart gjort noget andet. Nu er det ikke længere en befaling om, hvad de ikke må gøre, men en formaning og en advarsel, fordi det er det, de gør.

HVAD GØR VI I DET LAND VI LEVER?

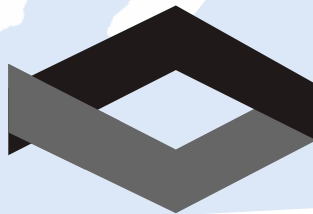
Jeg er vokset op i Adventistkirken med "mærkesager" som seksualitet, sabbat og sundhed.

Men hvad hvis sundhedsbudskabet i dag også handler om at tage sig af den "faderløse" i alle de splittede familier vi ser?

Hvad hvis vores samtaler om det seksuelle, også handlede om Guds oprindelige tanke, når det gælder fællesskab? Så glemmer vi måske ikke så let den, der er alene...

Og hvad hvis sabbat handlede mindre om "kirke og regler", men mere om at mindes vores Skaber, og at han ikke gør forskel på mennesker. Så ville vi måske se anderledes på muslimer, østeuropæeren eller afrikaneren.

Vores tema denne gang er "socialt engagement", fordi vi tror, at Gud er den samme, som han altid har været, og han ønsker, at vi skal tage os af "den fremmede, enken og den faderløse" uanset hvem, det så er, i dagens Danmark og i verden.

KFS

KRISTELIGT FORBUND FOR STUDERENDE

En vinteraften var jeg endelig kommet hjem og skulle lige se, om der var kommet noget spændende i postkassen. Her fandt jeg til min ærgrelse endnu en kæmpe stak pizzareklamer, som jeg ugentligt bliver bombarderet med. Jeg skulle lige til at lukke postkassen, da jeg fik øje på en lille lap papir, der skilte sig ud fra de farverige reklamer. Den gjorde ikke meget ud af sig, og jeg undrede mig derfor over, hvem afsenderen var. På sedlen stod noget i retning af: "Hej beboer! Vi er nogle kristne unge fra en forening kaldet KFS (Kristeligt Forbund for Studerende), og vi er på kollegiemission. Derfor vil vi gerne komme forbi i morgen aften og snakke med dig om dit forhold til tro". Interessant, tænkte jeg. Jeg havde, inden jeg flyttede til Odense, håbet på, at der var en sammenslutning for kristne studerende, men havde glemt det igen.

Næste aften fik jeg besøg af to piger. De viste mig et spørgeskema og forklarede om deres mission; de ville gerne ud på alle kollegier i Odense for at tale med studerende om den studerendes forhold til tro og eksistens. Man fik

ikke en lang prædiken men mere en åben samtale om ens eget ståsted. Da de to piger hørte, at jeg var adventist, inviterede de mig med til deres torsdagsmøde. Jeg fik lokket nogle fra adventistkirken med til det næste KFS-møde. Inden mødet startede, spiste vi sammen. Her mødte vi kristne fra forskellige trossamfund i Odense. De var alle sammen meget imødekommne, og vi havde meget til fælles med hinanden på trods af, at vi kom fra forskellige kirker. Efter maden blev vi sat i grupper, hvor vi bad og sang sammen. På et tidspunkt blev taleren introduceret. Denne gang kom taleren fra en kristen dansk organisation, der hjælper jøder i Israel med f.eks. at reparere deres ødelagte huse. Meningen med dette er at genskabe tilliden mellem jøder og kristne efter mange års jødehad i Europa, for på den måde at vise, at kristendommen i allerhøjeste grad bringer næstekærlighed med sig. Det hele var meget spændende, og vi blev i menighedshuset til ud på natten.

Det er enormt dejligt at møde unge kristne fra den by man bor i, og man finder hurtigt ud af, at "de andre (kristne)" minder mere om os, end vi går og tror. De tror også på en kærlig Gud, og de tror på, at vejen er Jesus. Desuden får man sig et kristent netværk i byen. Når jeg handler ind, møder jeg af og til folk fra KFS, og når jeg synger til højmesse, møder jeg KFS'ere. På landsplan er der ca. 1.200 medlemmer af KFS, og du kan finde foreningen på gymnasier og videregående uddannelser. Jeg vil gerne opfordre unge adventister til også at være aktive i KFS pga. det kristne netværk, og fordi vi skal kunne stå sammen med andre kristne, når vi studerer i Bibelen, og når vi fortæller andre om Gud. For godt nok er vi adventister – men først og fremmest er vi kristne!

GUDS RIGE OG SAMFUNDET

Jeg er netop kommet hjem fra en weekend i Athen. Jeg var gæst til et bryllup, hvor 2 mennesker sagde ja til hinanden. De er begge danskere, den ene dog med indiske rødder. Hvorfor havde de to mennesker valgt at blive gift og holde festen i Athen? På grund af det romantiske, måske eksotiske?

Nej, årsagen var for mig tydelig, og blev fremhævet flere gange undervejs: De udlever idéen om Gudsriget i den her verden. De er dybt engagerede i et nystartet projekt, hvor de hjælper illegale flygtningebørn, primært fra Afghanistan og Mellemøsten, som er uden noget håb, væk fra gaden og hen imod en fremtid, hvor de ikke vil være tvunget til kriminalitet eller at skulle tigge for at overleve. De gør det, fordi de tror på, at Gud har ledt dem til at give afkald på egne ambitioner om det normale ønske om villa, Volvo, kat og hund i en forstad.

GUDS RIGE ER IKKE VERDENSFJERNT

Guds rige er ikke af eller fra denne verden – men det er helt sikkert for denne verden.

En tendens for mange kristne, herunder adventister, igennem mange år, har været at se Guds rige, eller som Mattæus ofte kalder det, himmeriget, som noget der ikke har noget med livet på jorden at gøre, men er det rige som er i himmelen, og dermed altså ikke på jorden.

Men når Jesus i Johannesevangeliet

kapitel 18, overfor Pilatus nævner denne berømte sætning, så siger han, at Guds rige ikke har samme karaktertræk som Pilatus og denne verdens riger har. Og Guds riges magt er forskellig fra denne verdens forståelse af magt.

Men, og det er vigtigt vi forstår det her, han siger ikke, at det ikke er et rige som findes i den her verden. Det er et rige for og midt i denne verden, og det er det samme Jesus hentyder til i Johannesevangeliet kapitel 15, hvor han siger: 'Var I af verden, ville verden elske jer som sit eget; nu er I ikke af verden, men jeg har udvalgt jer af verden, derfor hader verden jer'.

Verdensmagter, som Pilatus her symboliserer, bruger vold, ofte med store militærstyrker og kan straffe med døden. I den type riger, som vi selv i dag, i det 21. århundrede er en del af, om vi så snakker USA, de vesteuropæiske lande, eller Kina, Rusland og Brasilien – og til en vis grad Danmark – så er de generelt kendetegnet ved at det er rigtigt gode lande, hvis man er rig, og er en del af styret og af systemet. Men det er ofte systemer og magter som har meget svært ved, eller slet ikke ser det som deres opgave, at tage sig af de svage, de syge, de marginaliserede og med begrænset sympati for de fremmede og systemkritikerne.

Guds rige, derimod, er ikke et rige, der bruger magt til at få sin vilje eller en nøjeregnende økonomi, opgjort i kroner og ører, euro og dollars. Det er et rige, kendetegnet ved selvopofrende kærlighed, ved fred, ved tilgivelse, ved barmhjertighed. Det er kendetegnet ved, at det giver til andre, venner som fjender, det som ingen kan gøre sig fortjent til.

PÅ DEN MÅDE ER GUDS RIGE, I FORM AF DENNE INSISTEREN PÅ KÆRLIGHED TIL FJENDER OG VENNER, SAMFUNDS-OMVÆLTENDE OG REVOLUTIONERENDE. DET NÆGTER AT SØGE DET GODE FOR DE FÅ. DET UDVIDER BEGREBET OM HVEM DER ER DIN NABO. DET INSISTERER PÅ AT KÆRLIGHED IKKE KENDER GRÆNSER.

Bjergprædikenen sætter Gudsriget op imod den her verdens logik. Jesus siger således: 'I har hørt at der er sagt: "Du skal elske din næste og hade din fjende." Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I

så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne som jeres himmelske fader er fuldkommen!

Paulus skriver ligeledes i Romerbrevet kapitel 12: 'Velsign dem, der forfølger dig, velsign og forband ikke'.

Romerbrevet kapitel 5 viser hvordan Gudsriget ser ud, og giver os inspiration til hvordan vi skal være i verden. Paulus skriver her: 'For mens vi endnu var svage, døde Kristus for ugudelige, da tiden var inde. Der er næppe nogen, som vil gå i døden for en retfærdig; måske vil man vove livet for en som er god; men Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere ... For mens vi endnu var hans fjender blev vi forliget med Gud, ved at hans søn døde.'

SOM GUD ELSKEDE – ELSK

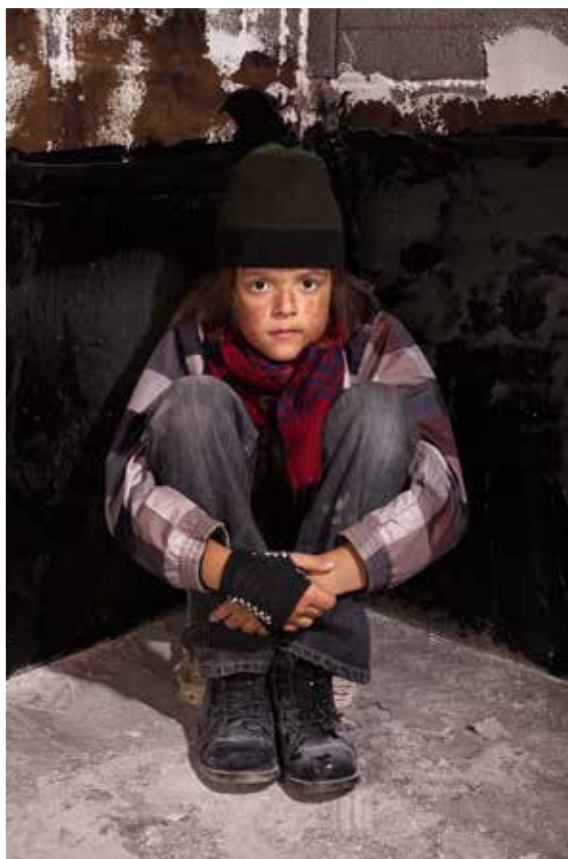
Guds rige er kendetegnet ved hans kærlighed og nåde til mennesket, trods deres fjendskab mod ham.

Det er det revolutionerende ved den kristne tro – det er det samfundsomvæltende ved troen på Jesus, som Gud kalder os til at efterleve. Det er sådan det ser ud, at være hans efterfølgere.

For mig er der ingen tvivl. Vi er kaldet til at tage os af de svage, de syge, de undertrykte, de sultne, de fremmede i erkendelsen af, at vi har været fjender og fremmede for Gud. Vi er kaldet til at være noget for dem, som ikke fortjener det, ligesom vi selv har modtaget kærligheden og tilgivelsen fra Gud, selv om vi ikke har fortjent den.

Det giver nogle udfordringer for os, som kirke. Af en eller anden årsag har vi som mennesker lidt svært ved at forhol-

de os til både nutid og fremtid, og troen bliver ofte nærmest virkelighedsfjern og abstrakt. Adventister har traditionelt talt om, og vi taler stadig meget om, at vi ser frem mod Jesu genkomst. Vi ser frem mod den tid, hvor der ikke vil være sorg, krig og død.

FREMTID OG NUTID, OG FREMTID I NUTID

Teologien om Guds rige er både nutid og fremtid. Det er 'already/not yet!' Guds rige er her – det er nutid, og det vil komme – det er fremtid.

Måske endnu mere sigende, så er det fremtiden, som til dels bliver til virkelighed i nutiden. Guds rige er ikke blot en teoretisk intellektuel størrelse, nej Guds

rige er lige så virkeligt, som det danske rige, som Romerriget. Guds rige er ikke en privat tro, men har indflydelse på den her verden, fordi det viser den uretfærdighed, den synd, som er i verdenen. Når kirken følger sit radikale kald til at tage

korset på sig og følge Jesus, så forvandler den samfundet indefra, ud fra Guds riges værdier, alt imens den peger på at det er Gud, der gør det gennem os. Det er den fremtidige nye himmel og den nye jord, som til dels bliver til virkelighed i nutiden.

Den tyske filosof, Ludwig Wittgenstein, beskrev hvordan håbet og forventningerne om fremtiden har indflydelse på hvordan vi lever i nutiden. Wittgenstein fortalte således, at hvis man forventer at få gæster til the, så forbereder man sig til når det sker. Man sætter kopper på bordet, bager en kage, koger lidt vand osv.

Når vi lever i håbet om en bedre fremtid, i forventning om at Jesus kommer, så gør vi det, ved at gøre ting i nutiden som passer med den fremtid.

Det er den måde kirken bør relatere til samfundet. Vi kigger på hvad Jesus har gjort for os, i datid, og vi kigger mod fremtiden. Men vi lader fortid og fremtid have indflydelse på nutiden. Vi tror på en tid hvor der ikke vil være rige og fattige, og således deler vi som har mere, med dem som har mindre, så ingen er i nød.

Men det koster os noget!

Guds rige koster os dyrt – det koster os vores livsstil, vores bekvemmelighed, og det at være villigt til at være profetisk, til at fortælle omverdenen når den udøver uretfærdighed, når den udnytter og ikke tager sig af de svage, når samfundet modarbejder Guds vilje.

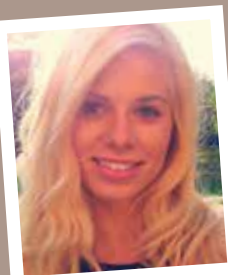
ADVENTISTKIRKENS *Happy Hand* i Aalborg GI' DET VIDERE

Heidi Rasmussen

Charlotte Brammann

Karl-Lise Iversen

Niklas Gamborg

I Aalborg er der en HappyHand-butik. Foruden at rejse penge til nødhjælpsprojekter, er det en fantastisk måde at komme i snak med mennesker i byen. På væggen, allerførst i butikken, står der: "Må Gud, vor Far, give dig nåde og fred", så dem der kommer i butikken ved, at det er et sted, hvor det er ok at tale om Gud, så det er der nogle der gør.

Vi har også en del faste kunder, som kommer dagligt eller flere gange om ugen, og som bl.a. kommer for at få en snak om ting, de bekymrer sig om eller ønsker forbøn for. Flere er også bare ensomme, og sætter sig og får en kop varmt og en hyggelig snak. Flere har sagt: "Det er en hel lille oase i byen".

Rigtigt mange, både unge og ældre fra kirken, er involveret i butiksdriften. Der er en lille fast gruppe på hver dag, og derforuden er der flere, som bare kommer som ekstra, når tiden tillader det.

Ganske mange af de unge i AUF (Aalborg ungdomsforening) er i større eller mindre grad involveret i butikken, og vi har stillet dem nogle spørgsmål angående hvordan de ser på kristnes involvering i socialt arbejde og om de ser butikkens arbejde som en del af det.

1. Hvad kan du bedst lide ved HappyHand?

Heidi: Jeg kan bedst lide den stemning der er imellem personalet og kunderne. Den glæde man bliver mødt med, alle de smil man ser, de søde og arbejdsomme bag disken og de tilbagevendende kunder som man langsomt lærer at kende.

Charlotte: Det er simpelthen så hyggeligt at være i HappyHand. Stemningen er så god og det bedste ved at være der, er de gode snakke man kan få med kunderne.

Kari-Lise: Jeg sætter stor pris på alle de glade kollegaer, de hyggelige kunder og den dejlige og rolige atmosfære i butikken. Jeg glæder mig altid til at tage på arbejde – fordi det er en afkobling fra en ellers travl og krævende hverdag. I HappyHand føler jeg altid der er behov for mit bidrag og min arbejdskraft, uanset hvor lille eller stor den måtte være. Og min tilstedeværelse – ligesom alle andres – værdsættes af kollegaerne og kunderne.

Niklas: Jeg kan godt lide HappyHand-butikken fordi den udstråler et roligt, afslappet, og frem for alt, et miljø som indbyder til åbenhed.

2. Føler du dig som en del af et fællesskab i HappyHand? - Hvorfor?

Heidi: Ja det gør jeg helt bestemt. Jeg har kun været en aktiv del af HappyHand Aalborg i en måneds tid og personalet og kunderne har allerede taget rigtig godt imod mig så jeg allerede føler mig som en del af fællesskabet.

Charlotte: Helt klart! Jeg føler at vi alle sammen arbejder sammen for at gøre vores bedste og give noget videre til dem som ikke har så meget. Vi har alle et fælles mål: at kunne hjælpe andre – og selvom vi måske gør det på hver vores måde føler jeg at det man gør bliver værdsat.

Kari-Lise: Jeg føler mig helt klart som en del af et fællesskab i HappyHand, på flere niveauer. Jeg føler mig som en del af et arbejdsmiljø, hvor venlige frivillige blandt andet lærer hinanden bedre at kende, og opmuntrer hinanden på forskellige måder. Jeg føler mig også som en del af HappyHands organisation på landsplan, på grund af butikken vi har i København, og samarbejdet vi opretholder med bl.a. ADRA.

3. Oplever du, at de mennesker som står i butikken er noget særligt? Eller at de har lyst til at give kunderne en særlig oplevelse?

Heidi: Dem som står i butikken er rigtig gode til at vise kunderne, at de er betydningsfulde. Dét som mange især mangler i dagens Danmark, er at blive lyttet til, og det oplever jeg igen og igen at personalet gør og dét er dejligt.

Charlotte: Jeg ved ikke om man er noget særligt, men man skal jo helt klart have lyst til at ofre sin tid og sit nærvær for at stå bag kassen, eller hvad der nu ellers skal laves. Man skal jo ikke have en speciel personlighed, men bare have lyst til at gøre noget godt.

Kari-Lise: En af grundene til at det er specielt hyggelig af arbejde i HappyHand, er at man altid bliver mødt med et smil og et kram idet man kommer ind i butikken. De frivillige i butikken er venlige, ved godt mod, flittige, opmuntrende og altid flinke til at snakke med kunder som har et behov for dette.

Niklas: Jeg ser os frivillige kræfter i HappyHand som noget særligt, fordi frivillighed i sig selv betyder at give uden nødvendigvis at få noget igen.

4. Nu er du jo en af de unge i HappyHand, synes du at det er vigtigt at der er også en unge involveret i HappyHand?

Heidi: Ja, jeg synes det er meget vigtigt at der er unge med i butikken. Det er altid rart at møde nogen som er på samme alder som én selv, hvor man har noget til fælles og man kan lide nogle af de samme ting. Og da der er mange unge som kommer ind i butikken, er det også dejligt for dem, at de møder unge mennesker bag disken.

Charlotte: Ja! Da vi startede HappyHand i Aalborg var vi jo meget fokuseret på at det ikke bare skulle være endnu en af de der lidt halvkedelige genbrugsbutikker, der kun består at

gamle damer og som lugter af gammelt tøj... Så derfor synes jeg også at det er vigtigt at de unge involverer sig, for vi har måske et andet synspunkt på nogle ting, som kan "peppe" butikken lidt op, og så kan vi måske også trække lidt flere unge ind fra gaden.

Kari-Lise: Personligt synes jeg, det er vigtigt at involvere de unge, fordi jeg mener det er vigtigt at involvere alle aldersgrupper. Alle er forskellige, og er derfor ressourcestærke på forskellige områder. Nogen er fysisk stærke og praktisk orienterede, andre er flinke til at snakke med kunderne. Nogen har forstand på dekorationer og indretning, mens andre bidrager med markedsføring. Den unge aldersgruppe kan eksempelvis bidrage specielt i forhold til at sprede budskabet om HappyHand via sociale medier.

Niklas: Jeg synes det er rigtig vigtigt både for HappyHand som brand, men også for at tilføre vores trosbudskab noget "ungdommelighed".

5. Ser du HappyHand som en mulighed for at tale med andre om Gud? - Har du selv brugt den mulighed eller haft lysten til det?

Heidi: Ja, jeg ser det som en rigtig god mulighed. Indtil nu, har jeg talt om dét at være frivillig i HappyHand til mine venner på studiet og om hvorfor jeg vælger at være det. For mig, ser jeg at hjælpe andre, som en naturlig måde at videregive Guds kærlighed og omsorg.

Charlotte: Det er jo en oplagt mulighed, men jeg har selv kun haft mulighed for det et par gange. Jeg ser sådan på det, at man jo ikke skal skræmme kunderne væk ved at begynde at plapre løs om Gud lige så snart de træder ind af døren (selvom man måske kunne have lyst til det), men der er rigtig mange som spørger ind til hvilken kirke vi kommer fra, vores tro osv., og så er det jo en god mulighed til at fortælle folk om hvem Gud er.

6. Kan du fortælle hvorfor du er med i HappyHand og hvorfor det giver mening?

Heidi: Jeg ser mening i at være med i HappyHand, fordi jeg har mulighed for at hjælpe andre mennesker. Det er også et sted, hvor der er en mulighed at kunne dele sine tanker om hvad troen på Gud betyder i mit liv. Derudover er det fantastisk, at man kan være med til at hjælpe ikke bare dem som kommer ind i butikken, men også i forhold til de projekter i både Danmark og udlandet som overskuddet går til.

Charlotte: Jeg har lige fra starten syntes at det var et spændende projekt. Det har været sjovt at være med til at "bygge det hele op" og det er en skøn følelse at være med til at hjælpe. Det at være med til at hjælpe folk der har brug for tøj, mad, skole osv., det er bare så vigtigt. Det giver mening at hjælpe dem som har brug for det. Nogle gange er man træt og har måske mest lyst til at blive hjemme, men så tænker man på det gode formål og så kommer man ud af døren alligevel.

Kari-Lise: Set fra et større perspektiv er jeg bidragsyder i HappyHand fordi det er en god mulighed for at vende blikket fra sig selv, og udad mod andre. Personligt tror jeg generelt, det er let i overdrevent grad at fokusere på "mig, mit og mine", specielt i dagens samfund hvor selvrealisering og individualismen står stærkt. Jeg er med i HappyHand fordi det er en gyl- den mulighed for at bidrage til noget uselvsk. Det er også let at bidrage, fordi der er enormt mange og forskellige opgaver

forbundet med HappyHand, samtidig med at arbejdstiderne er fleksible. I tillæg værdsætter jeg at genbrugskonceptet er økonomi- og miljøvenligt.

Niklas: Jeg oplever at HappyHand tiltrækker en del kunder der har udfordringer, både økonomisk men også helbreds- mæssigt. En dag vi havde åben dør, hørte jeg en mand råbe fra gaden siddende i en elkørestol. Han lugtede en del, men det var fedt at hjælpe og Heidi fandt et par bukser til ham.

7. Har du en vision/et ønske for HappyHand i fremtiden?

Heidi: Jeg har et ønske om at lære flere og flere kunder at kende, sådan at det ikke kun er på et formelt plan. Derudover ville det være dejligt, at kunne støtte endnu flere projekter på et lokalt plan.

Charlotte: Udover det vi gør for mennesker i andre og mere fattige lande, har jeg også lyst til at HappyHand Aalborg skal hjælpe på lidt mere lokalt plan. Dele varmt tøj og mad ud, eller hjælpe små organisationer, som også hjælper andre, og som ikke har så meget at gøre godt med.

Kari-Lise: Min vision for HappyHand er at hjælpe flest mulige mennesker på bedst mulig vis. Dette kan gøres ved eksem- pelvis at involvere flere frivillige, tiltrække flere kunder i butik- ken, og at arrangere hyggelige sammenkomster i butikken for både kunder og frivillige.

HORSENS

GLOBAL YOUTH DAY

Tredje sabbat i marts - hvert år

www.globalyouthday.org

facebook.com/AdventistGlobalYouthDay

KØBENHAVN

ODENSE

VEJLE

AARHUS

AALBORG

2.g i Rwanda

Studieturen for os 2.g'ere på Vejlelfjordskolen var betydelig anderledes i år. Vi var nemlig gået sammen med ADRA for at vores studietur skulle blive noget lidt andet, end hvad det normalt er.

ADRA havde nemlig tilbudt os at komme til Rwanda på studietur. Dette var størstedelen på årgangen hurtigt enige om, at vi skulle, på grund af de mange nye oplevelser det ville give. Vi begyndte desuden også at undersøge hvad det var for et land vi skulle til, både i skolen og i fritiden. Så hvad er Rwanda for et land?

Rwanda er cirka på størrelse med Jylland, men har dog i dag cirka 12 mio. indbyggere! Rwanda ligger lige syd for ækvator og næsten midt i Afrika. Da de ikke har sommer-/vintertid i Rwanda, fordi det ligger så tæt på ækvator, passede vores sommertid med deres tid. I Rwanda står solen op cirka kl. 6 hver dag og går ned cirka kl. 18 hver dag. Det varierer lidt alt efter årstid, men det er meget lidt. Rwanda har tropisk klima hvilket vil sige at der hele tiden var rimelig varmt. Selv om natten. Størstedelen af tiden, vi var dernede, boede vi i hovedstaden Kigali, hvor vi var rundt og så en del forskellige ting, ofte omkring folkemordet der skete for 20 år siden, hvor ca. en mio. mennesker døde.

Lars Rechter

MINE INDTRYK

Vores studietur til Rwanda har været en kæmpe oplevelse. Vi har oplevet så mange ting, som andre mennesker aldrig har oplevet. Vi har set hvordan vores penge kan hjælpe nogle i Afrika. Vi har set nogle af de projekter, ADRA har gang i nede i Rwanda. At se, at både de voksne, men også børnene er så glade for de ting, som ADRA har lært dem, gjorde et virkeligt stort indtryk på mig. De er rigtig glade for, at der er nogen, der gider at hjælpe dem. Selvom vi måske vil se det som nogle små ting, ser de det som noget virkeligt stort. Selvom de måske ikke har så meget, er de glade for det de har. Stor set alle var altid glade og kom smilende hen til os. Man kunne derfor heller ikke selv undgå, at blive glad når man så, at de vinkede til en og børnene, som kom løbende hen til os, hver gang vi stoppede. Dette har fået mig til at tænke over, at vi i virkeligheden burde sætte mere pris på de små ting, som sker for os. Vi burde sætte mere pris på det vi har, og ikke altid fokusere på, at vi skal have den nye mobil, som lige er kommet ud på markedet. Vi skal være taknemlige for det vi har, da der er mange andre, som har langt færre ting end os.

Julie Hauvre

MIN BEDSTE OPLEVELSE I RWANDA

For mig var det en fantastisk oplevelse i sig selv at være i Rwanda. Alt vi oplevede dernede var helt specielt, selv bare det at køre i bil eller spise. Der var så mange spændende oplevelser, at det er svært at pege på en konkret, der skiller sig ud som den bedste. Men hvis jeg skal vælge én, bliver det nok fra en eftermiddag med både regn, torden og lyn.

Vi havde kørt længe gennem Rwandas smukke landskab og set alverdens mennesker i færd med dagligdagens gøremål. Det havde styrtregnet i et godt stykke tid og himlen blev tit oplyst af røde, store lyn efterfulgt

af torden. Og da bussen stoppede, ved det sted hvor vi skulle ud, besluttede vi os for at vente til vejret havde stilnet af. Vi havde stoppet lige uden for en lille skole med en masse børn. De søgte ly under et halvtag, og lidt efter lidt løb flere af os ud af bussen og over til børnene. Vi stod som sild i en tønde under det lille halvtag, og vi blev kigget på med stor undren og interesse fra alle sider. Ingen af dem var særligt gode til engelsk, men de var vældigt glade og imødekommende. Efter lidt tid bevægede vi os ind i et af skolens klasseværelser, hvor der var helt mørkt. Og her stod børnene og sang for os. Det var så vildt at stå der mellem alle børnene der sang for os. Det var en helt ubeskrivelig oplevelse.

Louise Madsen

FISK ELLER FISKESTANG?

En ting, som jeg personligt lærte fra denne tur, var måden hvorpå ADRA arbejder. Fokus var helt klart på udvikling. Det har man måske hørt før, men det var noget andet at se det med egne øjne. Eksempelvis besøgte vi et projekt, hvor ADRA havde givet en gruppe mennesker et kursus i fletning af kurve. Når gruppen havde lært de tekniske færdigheder for fletning, kunne de tage ind til det lokale marked og sælge kurvene og dermed tjene penge. ADRA havde altså brugt nogle ressourcer på at sparke dette projekt i gang, men gruppen var nu helt selvforsynende. Jeg snakkede med en af kvinderne i gruppen, som var enormt taknemlig for det, der var blevet gjort for dem. Hun fortalte, at de ud af projektet fik andet end blot de penge, som salget af produkterne gav dem. Det at samles i en gruppe og oparbejde et fællesskab med andre havde også en uvurderlig stor værdi.

Hvis man giver en mand en fisk, har han mad én dag. Men hvis du giver ham en fiskestang, kan han selv skaffe sin mad fremover i mange dage. Det er dette princip, som ADRA benytter sig af i deres arbejde i Afrika, og efter denne fantastiske studietur i Rwanda har vi med vores egne øjne set, at det virkelig gør en forskel.

Kasper Struksnes

ADRA UNGDOM i Malawi

DET FØRSTE INDTRYK

Det er fredag d. 10. oktober. Efter en meget lang rejse og næsten ingen søvn, ser jeg endelig fra flyveren det land, der de næste 11 dage skal være vores hjem. Jeg ved bare, at dette er en helt unik mulighed, som jeg føler mig meget privilegeret over at have fået. Adrenalinen begynder at køre rundt i kroppen. Selvom jeg har været i Afrika en gang tidligere, ved jeg ikke helt hvad jeg skal forvente denne gang. Et er i hvert fald sikkert, når jeg kigger ud af vinduet, bliver jeg bekræftet i min forventning om hvor forskellig det her land er fra det jeg kommer fra. Spørgsmålet er dog om denne forventning bliver gjort til skamme – ser jeg på tingene fra et helt forkert perspektiv? Er denne forskellighed virkelig gennemgående eller er vi i bund og grund mere ens end vi tror? Det glæder jeg mig til at finde ud af i løbet af de næste par uger. Jeg kigger rundt på de andre piger, og forventningen og spændingen over hvad der vil møde os, er som malet i ansigterne.

HVOR DET HELE STARTEDE

Vi er en flok unge frivillige der sammen med ADRA Danmark har formet ADRA Ungdom. Sidste år fik vi muligheden for, i

samarbejde med ADRA, at stå for udvælgelsen af dette års Danmarks Indsamlings projekt. Temaet for Danmarks Indsamlingen 2014 var 'når mor mangler'. Under dette tema valgte vi et projekt i Mulanje-distriktet i det sydlige Malawi, som senere kom til at hedde 'når mor er barn'. Projektet går ud på at forebygge ungdomsgraviditeter og støtte og forbedre de sundhedsmæssige og økonomiske forhold for de helt unge piger, som, allerede i en meget tidlig alder, selv er blevet mor. Dette er et stort problem i disse områder og nogle af konsekvenserne er bl.a., at de unge piger går ud af skolen for at tage vare på deres børn, hertil bliver mange smittet med HIV/AIDS og andre kønssygdomme, fordi de tidligt begynder at engagere sig i seksuelle aktiviteter grundet fattigdom, manglende information og traditionelle forhold.

Projektet har udvalgt 22 unge mødre, som selv har erfaring med de udfordringer, der er forbundet med at opfostre et barn i så ung en alder. Disse mødre vil blive trænet i at blive 'Peer Educators'. Og det er netop denne gruppe af unge mødre vi skal ned og besøge. Deres livshistorie vil blive en vigtig komponent i strategien om, at nå ud til andre helt unge mødre og til den generelle befolkning i de udvalgte områder. De vil blive nøglepersoner for hver deres gruppe af unge piger, de såkaldte 'Teen Mother Clubs'. Vi skal i løbet af vores tid i Mulanje-området deltage i en tredagesworkshop, hvor de unge mødre, men også unge mænd, de såkaldte 'Male Champions', bliver oplært og rustet med de nødvendige færdigheder, der skal til for at agere som rollemodel for resten af gruppen og i samfundet.

DET FØRSTE MØDE MED DE UNGE MØDRE

Efter en rundvisning og introduktion på ADRA Malawis hovedkontor blev vi kørt ud til det sted, hvor de unge mødre skulle igennem deres workshop afholdt af ADRA Malawi. Vi var alle meget spændte og fulde af forventning, idet vi

kørte af sted i ADRAs minibus. En lang og bumlede, men også meget fascinerende, køretur førte os ud til en del af Afrika jeg aldrig har set før. Det første der slog mig var, at her lever livet virkelig under helt andre forhold end hvad vi er vant til. Det var fantastisk endelig at møde de unge mødre og se hvor motiverede de var for at lære og ændre de vilkår, de selv og mange unge piger lever under i disse områder. Allerede efter de første par dage med de unge mødre fandt jeg ud af, at selvom vi lever i forskellige dele af verden, under meget forskellige vilkår, har vi i bund og grund de samme øn-

sker. Ikke i bogstaveligste forstand, men i hvert fald et ønske om at leve i en bedre verden, hvor vi hver især har mulighed for et værdigt liv og at se sin familie vokse op i trygge og gode rammer med udsigten til en lys fremtid. Det skulle alle efter min mening have mulighed for.

GØR HVAD DU KAN – DER HVOR DU ER

Socialt engagement betyder ikke nødvendigvis at rejse ned til Afrika, men for mig har det været en fantastisk oplevelse, hvor jeg har fået mulighed for at se verden fra et helt andet perspektiv. Jeg har set en anden måde at leve livet på, jeg har set hårde vilkår, men også en livsglæde og et ønske om at arbejde for en bedre fremtid. Jeg tror dog på, at vi alle kan være med til at gøre en forskel der hvor vi er, hvis vi ser på verden med lidt andre øjne. Vi er alle skabt i det samme billede og elsket ubetinget, hvilket i sig selv jo er fantastisk. Hvis vi ser på hinanden med den værdi, tror jeg helt automatisk, at vi tager et større ansvar for at gøre verden til et lidt bedre sted at være for alle. For mig handler det om at gøre hvad jeg kan, med det jeg nu har, der hvor jeg er. Ingen er blevet fattigere af at give lidt af sig selv – tværtimod. Vi er ikke ens, men jeg tror netop at der findes noget smukt og stærkt i den forskellige, som vi burde udnytte i stedet for at bekæmpe. Turen til Malawi og mødet med de unge mødre har i hvert fald sat sine spor i mig.

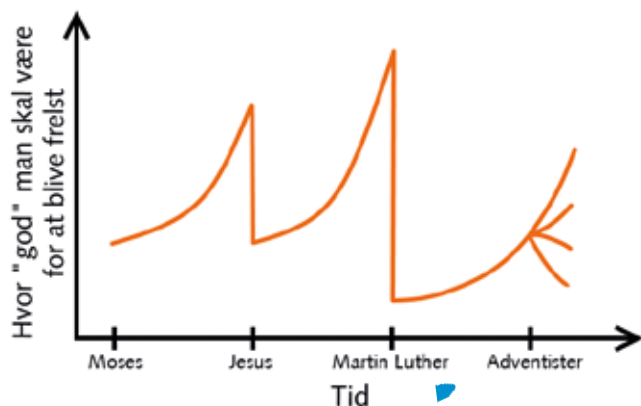
UNG HUMORIST

LOKALT HJÆLPEARBEJDE I DANMARK OG AFRIKA

DANMARK AFRIKA

Opbygning af relationer og venskaber.	Opbygning af huse og basal infrastruktur.
Hjælpe mennesker til at finde ro i en stresset hverdag.	Hjælpe mennesker med at skaffe vand i en tørstig hverdag.
Lære mennesker hvad der er sundt at spise.	Give mennesker noget at spise.

Hvorfor du deltager i godgørende arbejde

- Man føler sig så god bagefter
- Hende den søde sagde at hun kom
- Du har lige hørt en mega inspirerende prædiken
- "Godt det ikke er mig"-øjeblikke
- Der er en HappyHand i nærheden
- Der er nogen der har brug for hjælp

NOTER

SOCIALT ENGAGEMENT

NOTER

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Dette temahæfte har til formål at opmuntre teenagere og unge til at tænke over og tale om noget, der berører deres hverdag.

Visionen for Adventistkirkens ungdomsafdeling er at lede unge til Jesus og til beslutninger for at følge ham. Vi ønsker at teenagere og unge skal opleve en nærværende kirke, som hjælper dem i deres personlige udvikling og en voksende tro, der leder til et positivt engagement i kirken og deres lokalsamfund.

Dette temahæfte er en del af en serie.